Nevítaná milost

Původ materiálu
Lukáš Klíma
Pořadí v lekci
34

Téma

Ježíš je Hospodinův služebník, který vysvobozuje, a hle, už je to tady! Ale kdo mu uvěří?

Cíl

- Děti uslyší, že Ježíš přináší vysvobození od toho, co člověka podmaňuje (chamtivost, zloba, závist, nenávist).
- Děti si také uvědomí, že podmínkou pro přijetí Ježíšovy dobré nabídky je to, že ji přejeme i dalším lidem.

Pro učitele

Biblický text: L 4,14–30 (Iz 61,1–3)

Výkladové poznámky

- Ježíš se vrátil z Judska, kde byl v Jordánu pokřtěn a sestoupil na něj Duch Svatý (L 3,22), domů do Nazareta, kde vyrostl. Je plný Ducha Svatého, Duch ho vede (L 4,1), jedná „v moci Ducha“ (L 4,14). Lukáš klade velký důraz na to, že Ježíš je pod vlivem Božího Ducha, což z něj dělá zaslíbeného Hospodinova služebníka podle Iz 61,1–3, nad kterým je Hospodinův Duch a který je „pomazaný“ (řecky echrisen, což souvisí s Ježíšovým titulem „Kristus“ — pomazaný, srov. L 9,20 a Sk 10,38), tedy uschopněný nebo zmocněný k úkolům, které mu Bůh uložil.
- Ježíš jde jako obvykle na bohoslužbu do synagogy ve svém domovském Nazaretě. Motiv Ježíše, který učí/káže v synagogách, zde tvoří rámec textového celku: „Učil v jejich synagogách…“ (L 4,15); „Kázal v judských synagogách.“ (L 4,44). Ježíš je tímto rámcem představen jako učitel, kterého všichni chválí, což je v protikladu s reakcí domácích, kteří byli nakonec vůči Ježíšovi naplněni hněvem (L 4,28).
- Ježíš pomocí citátu z proroka Izajáše představuje svůj program, do kterého na prvním místě patří „přinést radostnou zvěst“. Řecké sloveso euangelizó, které původně označuje

prorockou zvěst, vztahuje Ježíš v L 4,43 na své působení.

- Další klíčové slovo, které charakterizuje původně prorockou činnost, kterou Ježíš vztahuje na sebe, je „propustit“/„propuštění“ (2× ve verši 18). Původně jde o propuštění zajatců a zdeptaných na svobodu. Toto slovo označuje v evangeliu především odpuštění hříchů, které přináší Ježíš (L 1,77; 3,3; 5,20.24; 7,48.49; 24,47).
- Vítaný rok Hospodinův (ČEP „léto milosti Hospodinovy“), podle Iz 61,2 doslova „rok zalíbení Hospodinova“. Míněna je doba, která je zcela určována Hospodinovou milostí (jeho odpuštěním), proto je možné tímto „zalíbením“ rozumět „milost“, která určuje tento čas.

Exkurz o létu milosti Hospodinovy

Iz 61,1 se terminologicky vztahuje k zákonu o milostivém létu (Lv 25,10 uvádí stejně jako Iz 61,1 obrat „vyhlásit svobodu“). V tomto každých 50 let konaném roce mají podle Lv 25 všichni Izraelci, kteří kvůli finanční nouzi prodali svůj dědičný podíl země zaslíbené nebo propadli otroctví, získat zpět svou zemi a svobodu. Tak bude jejich nouze ukončena. Toto velmi konkrétní pravidlo bylo Izajášem přeneseno na aktuální situaci po návratu z babylonského zajetí. Neplatí jen zchudlým jedincům, ale celému Izraeli, kterému v bezútěšných podmínkách poexilní doby ohlašuje úplný konec vší bídy a tím začátek definitivního času spásy, který Izajáš detailně líčí v 60. – 62. kapitole.

Ježíš toto aktualizované pojetí milostivého léta vztahuje na svou činnost.

- Řecký překlad Izajáše 61,2, který místo „rok zalíbení Hospodinova“ uvádí „rok Páně vítaný“, umožňuje následný protiklad k tomu, že „žádný prorok není vítán ve své vlasti“ (L 4,24). Prorok, který ohlašuje Hospodinem vítanou zvěst, paradoxně není vítaný ve své vlasti (mezi svými), což se hned ukáže, jen co Ježíš domluví.
- Izajášova prorocká zvěst se stává Ježíšovým programovým prohlášením, které ukazuje, jakým mesiášem (pomazaným, Kristem) Ježíš je. Ve svém „kázání“ na tento prorocký oddíl Ježíš uvede, že se „dnes naplnil“. Kde jsou Ježíšova slova slyšena (přijata), tam je přítomno rozmanité osvobození člověka.
- V této fázi všichni s Ježíšem souhlasí (přisvědčovali mu), vydávali mu svědectví, to znamená, že svědčili v jeho prospěch a Ježíšova slova obdivovali jako „slova milosti“, která nečekali od „Josefova syna“. Tato pozitivní reakce se zásadně obrátí po další části Ježíšova kázání, které je ve verších 23–27.
- Ve Sk 14,3 dosvědčuje Pán (Ježíš) „slovo své milosti“ mocí konat znamení a zázraky. Zde Ježíš předbíhá žádost udivených posluchačů o potvrzení svých slov milosti nějakým zázrakem a odmítá ji dvěma příslovími. Obě přísloví jsou parafrázována v koptském Tomášově evangeliu: „Ježíš řekl: Žádný prorok není přijímán ve své vesnici; žádný lékař

neléčí ty, kteří ho znají.“ (Petr Pokorný, Tomášovo evangelium, Kalich 1981, s. 73.)
O Ježíšovi však neplatí, že by musel nejdřív uzdravit sám sebe, aby dokázal svou schopnost uzdravovat, ale platí o něm, že žádný prorok není uznáván doma (ve své vlasti). Ježíš nechce doma konat žádné zázraky, jen učit slovy (viz rámec širšího celku, který tvoří motiv „učil v synagogách“).

- Ježíš na údiv svých posluchačů dále reaguje odpovědí, ve které na sebe vztahuje příklady prorockých činů Elijáše a Elizea. Ježíš tedy nejen přichází hlásat radostnou zvěst těm, kdo jsou chudí a vyhlásit propuštění těm, kdo jsou v zajetí, ale srovnává svou činnost s proroky Elijášem a Elizeem, kteří konali své mocné činy mimo Izrael. To ovšem vyvolá u Ježíšových posluchačů, kteří jsou jeho „sousedy“ (domorodci), silné rozhořčení (hněv). Ježíš se pro ně stává nepřijatelným (nevítaným), neboť naznačuje, že i v jeho působení je Bohem zalíbená spása předána pohanskému světu. To nakonec vede až ke snaze svrhnout ho ze srázu, tedy k pokusu o vraždu. Ježíšova cesta se nakonec ubírá dál.
- Programatickému vyhlášení Ježíšova poslání odpovídá také jeho programatické odmítnutí ze strany jeho lidu.

Úskalí

V tomto textu je nesnadně pochopitelné, proč Ježíš předjímá negativní reakci svých posluchačů a doslova ji vyvolá tím, jak odpovídá na jejich údiv, který je z počátku pozitivní. Odpovědí může být, že tato látka, kterou má jen Lukáš, pochází z argumentace pro misii mezi pohany vůči obřezaným židokřesťanům, kteří jí v rané církvi bránili. Ježíšovo domovské město Nazaret by zde pak představovalo Izrael, který evangelium nepřijímá, staví se k němu nepřátelsky a Ježíš jde proto dál (v. 30). Tedy, jde o zdůvodnění rané církve, zastoupené Lukášem, který byl sám pohan, pro misii mezi pohany.

Tento motiv lze dětem aktualizovat např. tím, že Ježíš je zde pro každého, že nepřišel jen kvůli těm „hodným“, „chytrým“ a „úspěšným“, jen kvůli nám, ale že jeho milost musíme přát i těm, se kterými máme nějaký problém, kteří jsou nám nějak podezřelí a protivní. Zřetelně se to ukazuje např. na motivu propuštění (= odpuštění, tedy osvobození od toho, co nás poutá) v prosbě: „Odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům.“ Stručně řečeno: Milost je pro toho, kdo ji sám praktikuje. Jestliže Boží milost někomu nepřejeme, sami se o ni připravujeme.

Odkazy

Podrobně o motivu „léta milosti Hospodinovy“ v Ježíšově učení viz John Howard Yoder: *Ježíšova politika*, Eman 2004, kapitola — Aspekty a důsledky „Milostivého léta“, str. 66–79. Yoder se domnívá, že „Ježíš v roce 26 n. l. vyhlásil milostivé léto podle mojžíšovských opatření pro

sabatový rok: odpočinutí, které mohlo vyřešit sociální problémy Izraele, protože rušilo dluhy a osvobozovalo dlužníky, jejichž insolventnost je odsoudila k otroctví. Jeho uskutečňování patřilo k signálům Božího království. Ti, kteří by odmítli vejít na jeho cestu, nemohli vejít ani do Božího království.“ (str. 73).

Pro děti

Předškoláci

(Hlavní motiv: Dobrá zpráva je určena pro všechny.)

Motivační příběh: Maminčin koláč

Maminka upekla pro děti výborný koláč, který milují, moc jim chutná a strašně se na něj těšily. Už mají i hlad. Nejradši by ho celý snědly samy. Maminka rozdává kousky koláče na talířek, každému jeden. Když mají všichni, dá ještě dva kousky vedle do krabičky a zbytek rozkrájí na velký talíř, který chce odnést na setkání po bohoslužbě. Děti se bouří: Mami, já chci ještě! Proč koláč schováváš? Do sboru upeč třeba perník, ne tenhle dobroučký koláč, který máme rádi! Maminka ale trvá na svém: Děti, koláč rozdělím, jak jsem řekla. Zítra jdu na návštěvu, nesu ochutnat, a ve sboru jsem už slíbila, že ho přinesu. Dneska se chci prostě náš koláč rozdat. Děti jsou naštvané, jsou přesvědčené, že koláč má patřit hlavně jim, když ho dělala jejich maminka! Co myslíte vy?

Pán Ježíš prochází městy a vesnicemi, nese dobré zprávy o svém Otci (kdo je jeho Otec?). Přišel také do Nazareta, kde vyrůstal od dětství a mnoho let žil. Bylo zrovna shromáždění v synagoze (místo, kde se v sobotu židé scházeli k modlitbě a četbě Bible). Ježíše vybrali, aby četl. Pak si o tom povídali, vysvětlovali, bylo to zajímavé. Ježíš je stále překvapoval svou moudrostí. Věděli o něm také, že dělá zázraky (lidsky těžko vysvětlitelné věci). Nazareťané si mysleli a přáli, že by ty nejlepší zázraky (divy) měl dělat u nich, doma v Nazaretě, když je „jejich“. Nelíbilo se jim, že Ježíš chce jít i jinam, do jiných měst, dokonce i za cizinci nebo lidmi, kteří nežijí dobře. Ale to je jako kdyby slunce mělo svítit jen na dobré lidi. Ono ani nemůže svítit jen na ty hodné. Ani Ježíš nechodí jen za hodnými, dobrými, sympatickými lidmi s dobrou zprávou od Boha. V tom se podobá slunci. Ježíš se to snaží doma v Nazaretě vysvětlit, ale jeho sousedé se strašně rozzlobí a málem mu ublíží. Nakonec to dobře dopadne a Ježíš může jít dál, k dalším lidem, i do cizích měst. A my v tom pokračujeme. Dávat dál dobré věci, dobré zprávy je velmi důležité.

Aktivity

- Nakreslit slunce, jak svítí na všechny lidi (různé techniky).
- Koláž z časopisů: různost lidí + slunce
- Rozdělit si upečený koláč, povídat si.
- Papírový kruh ozdobit (společně) jako koláč, rozdělit (rozstříhat) podle počtu dětí („vše dobré pro…“), rozdat si nebo rozdat dalším lidem (doma, při bohoslužbě).
- Vymalovat kartičku „Dobrá zpráva“.

Pomůcky: Papír, pastelky aj.; starší barevné časopisy, nůžky, lepidlo; upečený koláč; kruh ze čtvrtky, pastelky, fixy aj., nůžky 1x; kartičky „Dobrá zpráva“ (viz příloha), pastelky, fixy aj.

Mladší školní děti

Motivační příběh

Maminka čte Šárce z pohádkové knížky: „Jednoho dne přivedli před krále Martina loupežníka, který byl odsouzen na doživotí za to, že oloupil mnoho lidí. Ve vězení strávil 20 let a teď chtěl nového krále požádat o propuštění. Všichni čekali, že ho král nechá zase uvrhnout do žaláře.

Ale loupežník padl před králem na kolena a prosil: ‚Králi, slituj se nade mnou a uděl mi milost. Já se polepším a budu se živit poctivě.‘

Král byl dobrý, smiloval se nad ním a propustil ho na svobodu.“

„Já bych ho na svobodu nepustila,“ vpadne Šárka mamince do řeči.

„A pročpak?“ ptá se maminka a odkládá pohádkovou knížku.

„No, protože byl předtím tak zlý.“

„To ano, ale král byl hodný, a proto mu odpustil zbytek trestu. Dal mu novou šanci k životu.“

„Ale zlým lidem by se přece nemělo odpouštět,“ namítá Šárka.

„Ale Šárko, každý z nás dovede být zlý, udělá špatné rozhodnutí nebo něco špatného. Každý se může změnit. Potřebujeme odpuštění.“

„Já ale nejsem tak zlá, jako ten loupežník,“ namítá opět Šárka a prohlíží si obrázky v knížce.

„Ano, ale odpuštění nepotřebujeme jenom tehdy, když uděláme něco moc zlého, neobejdeme se bez něho ani v mnohem menších věcech. Dneska ráno jsi vzala Šimonovi jeho autíčko a nechtěla mu ho vrátit. Šimon kvůli tomu plakal.“

Šárka si dobře pamatuje, jak dneska její malý bráška plakal, když mu vzala autíčko a schovala mu ho.

„Mami, ale co když ten loupežník, až bude na svobodě, bude zase loupit a okrádat lidi?“

„No, to záleží na něm, jestli se polepší nebo ne.“

„Já bych si přála, aby se polepšil.“ říká Šárka a podává mamince knížku.

A maminka pokračuje ve čtení: „Král Martin byl dobrý král a lidem v jeho království se žilo dobře…“

Vyprávění

Děti, myslíte si taky, že měl král Martin raději loupežníka zase uvrhnout do vězení? Necháme děti odpovídat. Potom pokračujeme. Pán Ježíš se svým sousedům ve městě, kde vyrostl — v Nazaretě, představuje podobně jako tento král. Představuje se jako ten, kdo nabízí milost a svobodu.

Ježíš to udělá při bohoslužbě. Nejdřív najde u proroka Izajáše oddíl, který lidem nahlas přečte. Jsou to slova o Hospodinově služebníku, tedy o člověku, kterého si Pán Bůh používá k tomu, aby vyřídil svému lidu důležité poselství. Pán Bůh tohoto svého služebníka nejdřív náležitě vyzbrojí. Ale ne tak, že by mu dal meč nebo neprůstřelnou vestu. Dá mu svého Ducha, to znamená, že mu dá sílu, moudrost a odvahu, aby správně říkal a dělal všechno, co Pán Bůh chce.

A to, co má říkat, je něco radostného. Představte si třeba, jakou radost musel mít ten loupežník, když ho král Martin nenechal opět zavřít do vězení, ale pustil ho na svobodu. Můžeme si představit, že tato radost dala loupežníkovi sílu, aby se opravdu polepšil a už nikoho neokrádal. A podobně to říkal lidem Ježíš: „Pán Bůh vám odpustil vaše hříchy, nezlobí se na vás. Nemusíte se bát, že vás potrestá. Chce, abyste měli radost z toho, že je dobrý, a abyste se polepšili, protože vás má rád.“

S Ježíšovým příchodem se ta Izajášova předpověď o Hospodinově služebníku vyplnila. Právě ve chvíli, kdy to ti lidé slyšeli, se to začalo uskutečňovat. Slova, která Ježíš četl, působila na jejich myšlení a lidé byli překvapeni, protože to od Ježíše nečekali.

Součástí Ježíšova poselství je taky varování před tím, co člověku tuto radost může vzít, co člověka může zotročit. Především je to chamtivost. Víte děti, co je to chamtivost?

Můžeme si to zase představit na tom loupežníkovi. Pro něho byly peníze důležitější než dobré vztahy s lidmi. Lidé ho neměli rádi a báli se ho, ale loupežník si z toho nic nedělal. Na lidech mu nezáleželo, hlavně že měl hodně peněz. Až když ho chytili a hrozil mu trest, tak si teprve uvědomil, že mu jsou peníze na nic a že zbytek života stráví ve vězení. Tedy, že si kvůli penězům život úplně zkazil.

Podobně jako chamtivost může člověku pokazit život taky zloba, závist, nenávist… To všechno jsou věci, od kterých nás chce Pán Bůh skrze svého služebníka osvobodit. Pán Ježíš chce, abychom si zavčas uvědomili, co náš život ničí a na čem naopak v životě záleží, co je opravdu důležité. A jeho radostná zvěst je v tom, že i když jsme už něco pokazili, tak je z toho cesta ven. Podobně jako tomu loupežníkovi, i nám nabízí Bůh milost, tedy odpuštění a možnost začít znovu a líp.

Lidé, kteří to tenkrát v Nazaretě na bohoslužbě od Ježíše slyšeli, tím byli překvapeni. To, co psal prorok Izajáš, sice už dávno znali, ale znali taky Ježíše, který s nimi vyrůstal, a neuměli si představit, že by se to, co psal Izajáš, vztahovalo zrovna na Ježíše. Že by Ježíš byl tím Hospodinovým služebníkem, který vyhlašuje Boží milost? To jim připadalo divné. Vždyť Ježíše znali jako syna obyčejného tesaře Josefa.

A to, co je pak úplně naštvalo, bylo, když Ježíš řekl, že se Boží milost, Boží dary vztahují i na pohany. Na lidi, kteří proroka Izajáše vůbec nečetli a Hospodina, jejich Boha, neznali. Vždyť pohané si to vůbec nezaslouží, aby jim taky Pán Bůh odpustil a choval se k nim tak velkoryse!

Vzpomeňme si na Šárku z našeho úvodního příběhu, jak říkala mamince, že by tomu loupežníkovi milost nedala, že by ho na svobodu nepustila. Šárka se nad tímto svým postojem zamyslela, když jí maminka připomněla, co Šárka provedla svému malému bráškovi. Ale Ježíšovi posluchači se takto nezamysleli, když jim Ježíš připomněl, že proroci dřív pomáhali i pohanům. Naštvali se a chtěli se Ježíše zbavit. Protože nepřáli Boží dobrotu jiným, sami se o ni připravili tím, že Ježíše vyhnali ze svého města.

Další náměty

Zažily jste, děti, nějakou dobrou zprávu? Kladné překvapení? — Nepíše se písemka, narození sourozence (dítěte), příjemná návštěva, uzdravení, dobré výsledky zdravotních testů, vítězství v závodech, výhra v něčem, objevení něčeho (nový lék), šťastný návrat, šťastné shledání, něco se podaří, usmíření, odpuštění dluhu, konec války nebo násilí…

Co přeješ sobě, přej i druhým. Bůh Ti přeje vše dobré, Ty přej všem ostatním.

Co člověku pomůže změnit svůj život k lepšímu? Přísnost, tresty, kritizování až k bezvýchodnosti, nebo (nečekané) milosrdenství, odpuštění?

Aktivity

- Omalovánka (odkaz najdete pod textem úlohy, pod nadpisek Kam dále).
- Vymalování, ozdobení karet s vybranými biblickými verši k tématu („dobrá zpráva“), rozdání účastníkům.

- Dělat něco jen levou rukou (omezení) — podepsat se, učesat se, nakreslit něco, ustřihnout, jíst lžící…).
- Uzly na látkovém kapesníku: děti dostanou látkový kapesník, udělají si na něm uzel (potíže, hřích aj.), úkolem je zbavit se uzlu — mít volný kapesník, ale nesmí si ho rozvázat sám sobě. Může jen druhému a naopak.

Pomůcky: Omalovánka z přílohy, pastelky, fixy aj.; připravené karty s biblickými verši; papír, hřeben, pastelky/tužka, nůžky, lžičky, jogurt/kaše; látkové kapesníky

Starší školní děti

(Hlavní motiv: (ne)důvěryhodný hlasatel.)

Mám pro vás dobrou zprávu: Od zítra je zrušená povinná školní docházka. Nemusíte do školy. Můžete se učit, jak a kdy chcete. Věnujte se kamarádům, počítači, sportu, bavte se, dělejte, co máte rádi… Co tomu říkáte? Věříte mi? Kdo by mohl opravdu zrušit školu? Ministr? Prezident? Jak by vypadal člověk, kterému byste to věřili? Může vypadat jako já? Obyčejně… Spíš ne? Ale kdyby ta zpráva byla pravdivá, to by byla pecka!

O něčem podobném nám vypráví evangelista Lukáš. Ježíš začíná veřejně učit v Galileji po synagogách a je všemi chválen. Přijde do Nazareta, kde vyrostl, a v sobotu jde na bohoslužbu do synagogy. Co je synagoga? Jak zhruba probíhá židovská bohoslužba? Ježíše vyzvali, on povstal, aby četl z Písma. Podali mu svitek s textem proroka Izaiáše a on nalezl verše:

Duch Hospodinův je nade mnou; proto mne pomazal, abych přinesl chudým radostnou zvěst; poslal mne, abych uzdravil ty, kdo mají zraněné srdce, abych vyhlásil zajatcům propuštění a slepým navrácení zraku, abych propustil zdeptané na svobodu, abych vyhlásil léto milosti Hospodinovy.

Pak řekl: Dnes se splnilo toto Písmo, které jste slyšeli. — Nazareťané jsou překvapeni, ale zdají se ochotni přemýšlet, uvažovat, jak by to bylo možné. Byla by to bomba! Verše se vztahují na Mesiáše, zachránce, spasitele, kterého Židé očekávají. Před nimi stojí prostý, dospělý muž, kterého viděli vyrůstat v dílně tesaře Josefa. Je ale známý svou moudrostí. To by bylo něco, kdyby Mesiáš přišel z Nazareta! Náš Mesiáš! Pro nás bude mít něco extra, my jsme mu byli nejblíže, skoro jako rodina. Očekávání výhod, zázraků, pochybnosti… Nazareťané by si chtěli Ježíše přivlastnit. Přichází ale studená sprcha, Ježíš čte jejich myšlenky: *Moje učení a moje činy se vám nebudou líbit. Chtěli byste mě mít pro sebe, jen pro pravé Židy. Vzpomínáte ale? V Izraeli za Eliáše bylo mnoho vdov, a přece byl Hospodinem poslán k cizince do Sarepty, kde vzkřísil jejího syna. Mnoho bylo malomocných za Elizea, ale uzdraven byl jen cizinec Náman.* Je to provokace. Nazareťané jsou rozčarováni, rozčileni, hněv se přenáší jako požár (davová

psychóza?) celou synagogou. Vyvlečou Ježíše ven ze synagogy, ven z města až na sráz hory, aby ho shodili dolů jako někoho cizího. Snad si někdo z nich rozpomene na „nezabiješ“, snad přese všechno ucítili Ježíšovu moc, Hospodinova ducha, takže mezi nimi prošel a pokračoval na své cestě s radostnou zvěstí (evangeliem) do města Kafarnaum.

Podněty pro rozhovor

- Zažili jste velká očekávání, která jste nemohli nebo nechtěli splnit?
- Stalo se vám, že jste o něčem mluvili, a druhý nerozuměl, vedl si svou jako hluchý?
- Rozzlobili jste někoho svými názory nebo tím, co jste říkali? Nebo naopak?
- Jsou i kolem nás chudí, nemocní, nesvobodní, lidé v bezvýchodné situaci podobně, jak o nich píše Izaiáš?
- Můžeme pro ně něco udělat? Příklad: Stavíme lidi na nohy (Diakonie ČCE v Etiopii), Skutečný dárek (Člověk v tísni) aj.
- Jak si představujete „rok milosti Hospodinovy“? Co je podle vás „milost“?
- Jak může „Hospodinova milost“ přijít i do našeho okolí?
- Jak by se projevila? V čase Izraele bylo jednou za 50 let „milostivé léto“, kdy byli propuštěni lidé z otroctví, byly odpuštěny dluhy (za které pykaly další generace v otroctví).
- Víte, co je davová psychóza nebo lynčování?

Aktivity

- Vymyslet dobrou zprávu pro dnešní dobu.
- Vybrat si z nabídnutých veršů a vyrobit (si) kartičku nebo záložku.
- Viz též aktivity v oddíle *Mladší školní děti*.

Liturgie

Biblický text k zapamatování

Duch Hospodinův je nade mnou… poslal mně, abych vyhlásil zajatcům propuštění. (L 4,18).

Rituál

Pro lukášovské příběhy se bude hodit zpracování refrénu písně *Má duše Boha velebí*. Můžete ho buď recitovat nebo zpívat.

Solo: Má duše Boha velebí

Všichni: chválu vzdává

Solo: Pánem je nejen na nebi

Všichni: Buď mu sláva!

Okénko do bohoslužeb

Co je pro vás dobrou zprávou? Třeba to, že dostanete něco, co jste si už dlouho přáli? A vadilo by vám, kdyby to dostali všichni? I ti, kteří si to podle vás nezaslouží?

Evangelista Lukáš do svého evangelia zapsal příběh o tom, jak takovou dobrou zprávu přinesl Ježíš do města, kde vyrůstal. Dneska v nedělce si budeme vyprávět, co to bylo za zprávu a jestli ji přijali.

Jako rekvizitu můžeme připravit velkou obálku a ptát se, co by v takové obálce mohlo být. Můžeme zůstat u rozhovoru (o tom, jaká zpráva je v zavřené obálce, se dovíte v NŠ) nebo obálku otevřít a vytáhnout z ní svitek nebo Bibli nebo popsaný papír…

Modlitba

Pane Ježíši, děkujeme ti, že nás zbavuješ toho, co nám bere radost ze života, co ničí naše vztahy, co nás uzavírá jako do vězení. Prosíme, pomáhej nám přát tvoji dobrotu a milost všem lidem, i těm, kteří jsou nám nesympatičtí. Amen.

Kam dále
Plzáková, Elen: Kázání v Nazaretě (katechetická příprava z cyklu Pozvání na ces…
Kartičky „Dobrá zpráva“ k oddílu pro předškoláky
Omalovánka pro oddíl pro mladší školní děti
Odkaz na píseň
Posila na cestu (SV135)
Všechny děti v celém světě (BTS6)
V království Božím místa dost (EZ694)
Proč pro Krista neměli místa (SV269)
Nám pomoz, Pane milý (EZ631)
Mír na zemi daruj nám (EZ702)
Cílová skupina
Předškolní
Mladší školní
Starší školní
Katechetické cykly

Dál přece nejdeme sami III (S Markem + S Matoušem a Lukášem)

Biblický odkaz (kat)

Lukáš 4,14–30